Elfde jaer. Nr 141. Donderdag, 24 November 1864.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven gemeten voordeeliger conditiën.

De persoonen die zich van heden zullen abonneeren aen den *Postryder* voor het jaer 1865, zullen het blad gratis ontvangen tot den eersten january aenstaende.

TONGEREN, DEN 24 NOVEMBER.

Kamer.

By den aenvang der zitting van dingsdag, heeft de heer minister van financiën een wetsontwerp neêrgelegd tot goedkeuring der internationale overeenkomst betrekkelyk het regiem der suikers.

Vervolgens heeft de vergadering de algemeene diskussie voortgezet over het budget van wegen en middelen.

M. De Naeyer, roept de aendacht des gouvernements en der wetgeving op de ongelykheden in de verdeeling der grondbelasting. Het aendeel aengewezen verschilt thans van provintie tot provintie. In Oost-Vlaenderen is de evenredigheid der belasting tegenover het belastbaer inkomen heden nog van fr. 11,50 per honderd, terwyl die evenredigheid in Braband slechts fr. 11,06 is per 100 fr. Dit is eene schending van het grondbegin der evenredige gelykheid der belasting. Daerin zal spoedig moeten voorzien worden.

M. Lelièvre, noodigt het gouvernement uit een wetsontwerp neêr te leggen tot herziening der wet van 1820 op de persooneele belasting. Het wetsontwerp van 1848, stelde eene meer regtveerdige verdeeling der belasting voor; hy denkt dat men die zou moeten hervoorbrengen en de herziening van het kadaster daertoe niet afwachten.

M. Frère, minister van finantiën, zal trachten aen die vragen te voldoen.

De algemeene diskussie wordt gesloten en de Kamer gaet over tot de diskussie der artikelen.

M. B. Dumortier vraegt de afschaffing der belasting op den verkoop der sterke dranken.

M. Frère vraegt of de eerste belasting welke men dient af te schaffen, die zou zyn welke de sterke dranken raekt. Deze belasting is ingesteld om het verbruik dezer dranken te verminderen. Het doel van M. Dumortier is enkel, zegt M. Frère, van eenige kiezers af te schaffen die thans hun kiesregt hebben door die belasting.

M. De Naeyer heeft het onbillyke doen uitschynen der kieswet die kiezers toelaet om reden van eene konsommatie-belasting hetgeen strydt met de Konstitutie. Dit is het geval met de belasting op de sterke dranken die het kiesregt verleent. De loyauteit vereischt dat die onbillykheid verdwyne en men die belasting rekene onder de konsommatie-belastingen en geenszins onder de regtstreeksche. Spreker heeft geenszins tot doel het getal der kiezers te verminderen; in tegendeel hy zal allen maetregel stemmen die voor gevolg moet hebben het getal der kiezers te vermeerderen, binnen de palen der Grondwet; maer men moet den zin onzer fondamentale wet niet verdraeijen in een politiek belang.

Na eene diskussie tusschen MM. Dumortier en M. Frère, noodigt M. Van Overloop de belanghebbenden uit, om de kwestie van te weten of de belasting op de sterke dranken een regtstreeksche belasting is, dan wel eene onregtstreeksche en konsommatie-belasting, en by gevolg geen kiesregt kan verleenen, te doen oplossen door het hof van kassatie. De persoonen die zich bezig houden met de opmaking der kieslysten hebben er een groot belang en het zal hun gemakkelyk zyn de vraeg te doen oplossen.

De diskussie wordt voortgezet.

Munt.

Het gouden geld is thans zoodanig gebruikt, dat het niet zonder belang is de geschiedenis van zynen oorsprong te kennen.

De eerste gouden *louis* werden op bevel van den opperbestuerder Ballion, omtrent het midden der zeventiende eeuw, geslagen.

Ten gevolge van een gastmael, welk hy aen verscheidene persoonen van het hof gaf, deed de opperbestuerder dry kommen vol gouden *louis* aen zyne gasten opdienen, welke hy aenzocht er van te nemen zoo veel als het hun zou believen.

Vier onder hen, zegt een memorieschryver van dat tydstip, die zich deze toelating hadden ten nutte gemaekt, gingen naer huis de zakken zoo vol, dat zy met moeite gaen konden. Ballion lachte hertelyk. De koning, die de kosten dezer grap betaeld had, vond ze van zeer slechten smaek. En niet zonder reden!

De eerste gouden *louis* zyn zeer zeldzaem geworden; een exemplaer, onlangs in België te koop gesteld, werd door eenen geldverzamelaer, achtien mael de weerde van zyn gewigt in goud gekocht.

Goudgebrek.

Men begint zich in Engeland bezig te houden met de gevoelige vermindering welke zich vertoont in de aenkomsten van goud uit Australië. Verleden jaer beliepen de afzendingen tot geen twee miljoen oncen. Sinds 1856, op welk jaer men het maximum (3 miljoen 3,514 oncen) bereikte, had er ieder jaer eene onafgebrokene en steeds toenemende vermindering plaets. In 1864 nog min dan in 1863 op hetzelfde tydstip ontvangen hebbende, zoo heeft men reden te gelooven dat het tegenwoordig jaer nog min dan het verleden op zal leveren. In 1853 had men 2,497,000 oncen, in 1855 2,576,000 oncen, en gedurende de vyf laetst verloopene jaren is men ver van deze cyfers bekomen te hebben.

De hoeveelheid uit Nieuw-Zeeland verminderd ook. In de zeven eerste maenden van 1864, heeft dit eiland naer Melbourne 145,000 oncen, of 38,000 min dan in 1863 gezonden. De goudmynen reeds onderzocht, en die van het begin harer ontdekking zoo veel rykdommen opleverden, beginnen uitgeput te worden, en het zou noodig wezen er nieuwe te ontdekken. Men zoekt ze met vurigheid, doch nog zyn zy niet gevonden.

Nickelgeld.

Er is op dit oogenblik kwestie van byna zuiveren nickel in de fabrikeering der gelden, voor eenige gouvernementen van het Oosten, te doen komen. Proefnemingen ter muntslagery werden met den nickel voortkomende van de Maetschappy der mynen van Cruvino gedaen.

De bekomene uitslagen, zyn zoodanig gunstig dat zy de uitdrukkelykste logenstraffing aen de vooringenomenheden geven, welke wegens de mogelykheid om zuiveren nickel te verwerken ontstonden.

De nickel reeds in de geldfabrikeering van België en Zwitserland gebruikt gaf veel min voldoende uitkomsten, slechts als mengmetael en in kleine hoeveelheid gebruikt zoo gebeurde het dat de geldstukken na zekeren tyd zwart zyn geworden. De tegenwoordige middelen ter fabrikeering doen zulks verdwynen. De staeltjes door de Maetschappy van Cruvino geleverd zyn zoo schoon als zilver, en zullen door het gebruik niet veranderen.

Vierdubbele zelfmoord.

Men leest in een blad:

« In den morgen van den 13 dezer, werd de bevolking van Grossenhavn, naby Dresden, door de tyding van een vierdubbelen zelfmoord in opschudding gebragt.

» Den dag te voren waren de vrouw G. en hare 16jarige dochter voor eene onbeduidende ontvreemding by den eigenaer van hun huis gepleegd, voor de justicie geroepen.

» De beide vrouwen bekenden hare faut, en daer zy er diep berouw over toonden, werden zy door de regthank vrygesproken.

» Des anderendaegs 's morgens, omtrent 5 ure, trad de zoon van vrouw G. in de kamer zyner moeder, en zag dat de vloer met bloed bedekt was. Zyne moeder lag in het bed, hetwelk insgelyks met bloed besmeurd was en sliep aen de zyde van haer jongsten zoon, een jongeling van 18 jaren. Men bemerkte dezelfde bloedvlekken op een tweede bed, waerop men niet gelegen had.

» Een geneesheer, ter plaets geroepen, bestatigde dat de vrouw G. en haer zoon, aen den regterpols eene wond hadden van twee duimen diepte, doch dat de ader niet geraekt was. Ten gevolge van bloedverlies bevonden zy zich in een zeer zwakken toestand.

» De vrouw G. zegde, dat dewyl zy zich aen de schande niet konden onttrekken, zy, haer zoon en hare dochter besloten hadden te sterven, en dat omtrent 1 uer 's nachts, de verloofde dier laetste, een jonge koopman, gekomen was en de ader der regterhand van alle drie en de zyne insgelyks geopend had.

» Daer de jongelieden den dood niet spoedig genoeg vonden, hadden zy welhaest het bed verlaten en zich naer den tuin begeven. Men volgde de bloedsporen tot aen eenen put, waerin men de lyken der beide verloofden vond.

» Deze ramp heeft de stad Grossenhavn in waren rouw gedompeld. »

Men schryft uit Brussel, 21 november:

Het nationael museum is verrykt met een voorwerp, dat in verband staet met de revolutie van 1830. Men weet dat, graef Frederik de Mérode te Berchem aengerand werd en dat de dappere patriot den vyand te gemoet vloog aen het hoofd van zyn bataillon vrywilligers en met het drykleurig vaendel in de hand. De stok van het vaendel werd door eenen biskaeijer in twee geschoten. Onverschrokken rukte de graef zynen halsdoek af en bond de twee stukken te samen, maer welhaest werd hy door eenen kanonbal gedood.

De familie de Mérode heeft dit vaendel bewaerd als eene gedenkenis; zy geeft het ten geschenke aen den Staet, en het zal in het museum der Hallepoort worden bygezet. De halsdoek van graef Frederik is nog aen den stok gebonden.

— Veel wordt er gesproken over de vlugt van eenen notaris te Gent. Hy heeft een schoon huis te Brussel gekocht, om er den winter door te brengen, maer niet betaeld; bovendien heeft hy door middel van valsche stukken 20,000 fr. van een onzer bankiers genomen. Uit vrees voor vervolging is hy naer Londen vertrokken.

— Door de massa appelen die er thans zyn en door derzelver lage pryzen in den verkoop worden er veel gedroogd, ook veel geperst tot wyn, veel gekookt tot siroop en veel gebruikt om de steeds duerder en duerder wordende boter te vervangen, daer van deze vrucht een huishoudelyke boter bereid wordt. De appel wordt alzoo tot zeer byzondere en nuttige doeleinden geschikt gemaekt.

— Een engelsch dagblad heeft de volgende statistiek opgemaekt:

De bewooners der aerde zyn 1288 millioen in getal, waervan 369 millioen van kaukasischen, 552 millioen van mongolen, 190 millioen van ethiopischen, 1 millioen van indo-amerikaenschen en 176 millioen van malaischen stam. Al die stammen spreken te samen 3,642 talen en hebben duizend verschillige godsdiensten. Het getal dooden op het einde des jaers beloopt tot 333,333,533, het is te zeggen 91,554 daegs, 4,730 per uer, en 60 per minuet of eenen per seconde zoodanig dat by iederen polsslag eenen mensch komt te sterven. Dit verlies wordt door de evenredigheid der geboorten vergolden.

Het middenmatig leven, over geheel den aerdsbodem, is van 33 jaer. Een vierde der aerdsche bevolking sterft vóór zes, en de helft voor zestien jaer bereikt te hebben. Op tien duizend heden één enkele geraekt tot honderd jaer; één enkele op 500 wordt 90 en slechts één op 100 wordt zestig jaer oud. De getrouwde lieden leven langer dan de ongehuwden, en een man groot van gestalte heeft meer kans op een lang leven dan hy die een klein heeft. Op 1,000 persoonen 65 trouwen, en het is in de maend juny en in september dat er meest huwelyken gevierd worden.

De kinderen in de lente geboren zyn doorgaens sterker dan zy die in andere jaergetyden geboren zyn. De geboorte en de dood hebben het meest gedurende den nacht plaets. Het achtste der bevolking is maer voor den krygsdienst goed. De aert der ambten oefent grooten invloed op het lang leven uit: alzoo van duizend persoonen der volgende ambten ziehier hoeveel er zeventig jaer worden: onder de priesters, 42; de landbouwers, 40; de nyveraers en werklieden, 33; de soldaten, 32; de bedienden, 32; de doctoors, 24; zoo sterven deze het jongst die gansch hun leven besteden om hetzelve der anderen te verlengen. Het is zonderling genoeg: is het eene kritiek of een spel der natuer?

Op aerde zyn er 335 millioen christenen; 5 millioen israëlten; 60 millioen die de eene of de andere der menigvuldige asiatische religiën belyden; 160 millioen mahometanen, 200 millioen heidenen; 170 millioen hebben den roomschen, katholyken godsdienst; 76 millioen volgen de grieksche, en 80 millioen de protestantsche religie.

In het tydverloop van 4,000 jaer, werd de bevolking des aerdbodems, by drie geslachten per eeuw gerekend, 120 mael vernieuwd, het is te zeggen dat 110 milliarden zielen vóór den Schepper verschenen hebben en dat 120 milliarden menschelyke lichamen in den schoot der aerde terug keerden.

Weet men wel hoeveel een milliard uitmaekt?

Indien sinds 4,000 jaer een regelmatig onveranderlyk werk bestond, omtrent ieder minuet slaende, nog zoude het maer twee milliarden minuten hebben geslagen die gedurende denzelfden tyd voorby zyn. Onze berekening was dus juist: by ieder seconde van den polsslag sterft iemand terwyl iemand anders wordt geboren. Wat zyn toch de wereldsche ydelheden in tegenwoordigheid dezer overtuigende overwegingen?